

2020

KONEČNĚ RÁJ NA ZEMI

Tuhle zimu topíme posledními trámy a prkny ze starých nosných konstrukcí továrny. Už v lednu začínáme kupovat štípané dřevo nebo levnější kulatinu. Zima je od této chvíle mnohem dražší než jindy. Po večerech zkoumáme archivní dokumentaci bývalého mlýna abychom jednou přeměnili ruiny jeho lednici na zdroj elektřiny.

Naštěstí zima kolem Perly je tak hezká, že nám přestávají vadit i nízké teploty uvnitř. Stačí nám už jen patnáct stupňů a na dvacet topíme jen pro hosty z města. Často nás hřeje Rusty a Zorro nebo možná my je. A můžeme taky vypnout chladničky protože ve skladech je šest.

Dorazily čerstvě posvařované spirálové radiátory. Rozhodli jsme se je nechat v původní

barvě surového kovu a natíráme je jen velmi odolným bezbarvým lakem. K natírání si v továrně musíme stále ještě přitápět plynem aby měly laky pružnost a skutečně zaschly.

Ostatní práce přizpůsobujeme teplotám a vybíráme ty, při kterých bysme se v létě zapotili. S brigádníky vykopáváme původním majitelem zasypanou strojovnu bývalého historického vodního mlýna, s farmářem Miroslavem Faflákem odstraňujeme nadbytečné betonové panely pro nás příliš široké příjezdové cesty. Na jejich místě vytváříme ze sutí násep, který rozšiřuje budoucí zahradu.

Do kavárny teď přichází jen málo lidí a tak v některých částech předpěstováváme byliny

a zeleninu. V továrně pokračuje rozvádění stovek metrů trubek vytápění a ještě více metrů kabelů budoucí elektroinstalace. Zvyšujeme první radiátory v budoucí tiskárně a pokračujeme dál do vrchních pater. V patře galerie a na chodbách pomalu vysychají dokončené omítky.

Alex a Sebastián připravují fundraisingovou kampaň podpořenou standupy v kavárně a nezávislým krátkým filmem.

Začátkem února za námi přijíždí Marek Šálek z časopisu Reportér a o měsíc později o nás vychází v tištěné i online verzi článek. Najdete ho zde <https://reporter-magazin.cz/a/pnDQR/perla-vrajina-konci-sveta> a výtisk v kavárně.

V březnu už začínají

první opatření proti covidu a tak první opravdová sezóna nové kavárny, která měla pomoci se splácením půjček na rekonstrukci, začíná velmi omezeně prodejem z okna. Zjišťujeme, že se nás netýkají žádné covidové náhrady, protože jsme poprvé ve „svém“ a program proplácení nájmu nepočítá s tím, že místo toho někdo splácí rekonstrukci ruiny. Náhrady výplat se také nekonají, protože jsme doposud všichni pracovali za byt a stravu. Snažíme se přesunout provoz do zahrady a na terasy kolem Perly. Co ale nevyhnaly omezení později vyhnal strach. Tenhle rok bude těžký.

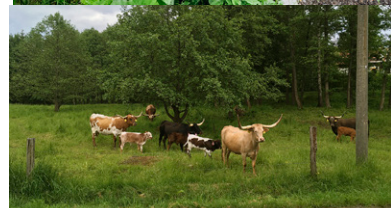
V dubnu jsme u okolních farmářů pořídili černoze a starý hnůj. Rozhrabeme ho teď s jejich mechanizovanou

pomocí po suťové navážce. Začíná sázení zeleniny, stromků a bylin podle plánů Sylvy.

V květnu jsme dokončili základní opravy prostor v bílém domě nad kavárnou. V jižní části vznikl první kompletní obytný ateliér s vlastní koupelnou a oddělenou ložnicí a na severní ubytování pro brigádníky a přátele úplně pod střechou nad improvizovanou redakcí.

Navzdory zoufalé situaci v zemi Alex uspořádala Alex v Kyjově jeho první pride. Pochod KhaaPride se účastnili místní i vzdálení mladí přátelé ale hlavně studenti z UJEP v Ústí nad Labem. Aspoň trochu legrace, jak je vidět na fotografiích.

Mezitím truhlář Jiří Tuček vyrábí vnitřní okna do galerie a zámečnick

Jan Zháněl připevňuje náhrady za poškozené nebo úplně chybějící původní ocelolitvinové rastry vnějšího továrního prosklení. Sklenář Jan Fridrich pak postupně zasklívá všechno co je potřeba. A je toho hodně. Stovky původních tabulek chybí nebo jsou rozbité a pak ještě vsadit dvojskla do nových vnitřních oken.

V červnu se začínáme od dolního nádvoří prokopávat k zasypá-nému vodnímu kolu díky historickému bagru zapůjčenému z biofarmy Miroslava Fafláka. V červenci přijíždí Mirek osobně s mnohem mladší Hydrou aby odkryl kolo shora. V šachtě-lednici objevujeme trosky zdi starého mlýna a poničené části kola z oceli a dřeva. Dostáváme se do hloubky čtyř metrů.

Poloměr kola byl devět metrů.

Lucie Ferlíková s námi vymyslela tvary záhonů i kudy povedou cestičky a pak se do toho se Sebastiánem pustili. Mezitím Sylva, Alex a všichni co přijíždí v průběhu jara na návštěvu vysazují co se dá. I popínavka na pergole se úplně vzpamatovala z převozu z Vraného nad Vltavou a zelené je teď úplně všechno. Začátkem jara jsme začali s přeměnou dvou nákladních zásobovacích ramp na nádrže dešťové vody a záhony. Koncem jara už jsou hotové a budou se zele-nat. Na obou stranách bílého domu tím vznikají terasy. Protože opatření proti covidu pokračují, vybouráváme na jednu z nich další výdejní okno se stříškou.

V červenci pořádáme venkovní chudinský festival Perlíno, inspirovaný hudbou a kuchyní jihoamerických favel. Nejvíce si ho užily děti při lekci chudinského gfarfíti. V ruinách na několik dní otevírá monument bývalému Smíšenému zboží. Otevírá se i výstava kreseb a maleb Lucie Ferlíkové s zooloozičním názvem Šukáme šamany, taktéž inspirovaný jihoamerickými zážitky.

Rusty a Zorro zadrželi na zahradě hada a systematicky hubí hryzce, kteří se pokoušejí participovat na naší úrodě. Ta se už dostává i na talíře hostů naší kavárny. Tento rok je to především zelenina a bylinky.

Koncem horkého léta vzniká pod věží továrny i venkovní koupelna. Mýt se uvnitř a ještě k tomu

teplou vodou už snad nikdo z nás nechce. Možná zas až v zimě. S nutností ubytovat více brigádníků a nápomocných přátel Perly se musí redakce přesunout z podkrovní bílého domu do vznikající tiskárny v přízemí továrny. Tuhle zimu budeme ještě připravovat knihy pod plynovými hořáky ve stěži deseti stupních. Ale jsme na leccos zvyklí z první Perly ve Vraném, kde nám občas zamrzala voda ve sklenici na nočním stolku.

V říjnu jsme se s naší továrnou zapojili jako industriální památka do cyklu veřejných prohlídek Dnů architektury. Průvodcem byla naše architektka Gabriela Náhlíková.

Začíná podzim, objíždíme zahradnictví a vybíráme ovocné stromy.

Několik jich přiváží i Spunk Seipel z Německa. Se Sylvou je pak sázíme. Jednou v noci nás u krbu vzbudilo divoce projíždějící neosvětlené auto, Ráno našel truhlář na okraji silnice sraženou Rusty.

Performanční festival nahých forem FNAF, který spolupořádáme s Lenkou Klodovou se tentokrát kvůli covidu nemůže konat. Vytvořili jsme pro něj mezitím s Divusem krásné webové stránky a přes ně uspořádali FnaF Home. Připomínají hravější youtube pro odvážné. Přes streamovací službu na nich mohli umělci vystupovat v přímém přenosu jako v televizi.

Když slézal poslední sníh přijela k nám natáčet Česká televize a vznikl dokument Továrna na mýtince (<https://www.>

ceskatelevize.cz/porady/1097944695-nas-venkov/221562243400002/) Je zvláštní, že v médiích vždycky nakonec dopadneme jako podivíni. Redaktoři většinou nasazují tón dospělých reprezentatů komplexní reality a přitom si myslíme, že jsme ti normální, co jsou si jisti, že dělají správnou věc.

Koncem roku dokončujeme přeměnu výtahové šachty ve vertikální průhled do špičky věže přemostěný v patrech rošty s barevným sklem. V přízemí a prvním patře jsou v pokročilé fázi toalety a koupelny. Úsporu vody řešíme splachováním „druhou“ vodou, svedenou do nádrže z umyvadel a sprch. Rozvod teplé vody do vzdálenějších odběrných míst v továrně řešíme cirkulací. Truhlář

prosinec

se pouštějí do stavby příček budoucích ateliérů. Ve všech patrech jsou rozvedeny elektrické kabely, vodovodní i teplovodné potrubí. V patrech tiskárny, ateliérů a galerie jsou zavěšeny všechny radiátory. Tuhle zimu ale ještě v továrně topit nebudeme. Projekt financování z fondu SZIF se ukazuje jako naprostý nesmysl a zásahy úředníků do našeho návrhu by zvedly náklady na trojnásobek ale příspěvek by zůstal stejný. Raději to uděláme pomaleji ale za své.

Je důležité napsat, že tenhle rok jsme přežili hlavně díky péči Sylvie Hampalové, Alex Macháčové a podpoře našich přátel.

Hospodaření 2020
PERLA z.s.

Náklady: 139.000,-
Výnosy: 151.000,-
Výsledek: 12.000,-

Krátkodobý
majetek: 12.000,-

Předsedkyně spolku
a osoba zodpovědná
za účetnictví:
Sylva Hampalová

Osoba odpovědná
za účetní uzávěrku:
Dagmar Andělová

Členové spolku
v aktivitách 2020:
Sylva Hampalová
Ivan Mečl
Gabriela Náhlíková
František Niki

Největší
podporovatelé
aktivit spolku PERLA
v roce 2020.
Alex Macháčová
Miroslav Faflák
Monika Richter

Spolupracovali:
Lenka Klodová
Lucie Ferliková
Jiří Tuček
Jan Zháněl
Miroslav Stecker
Pavel Brabec
Sebastián Vošvrda

Khaa 37/6 Krásná Lípá 40/47

2021

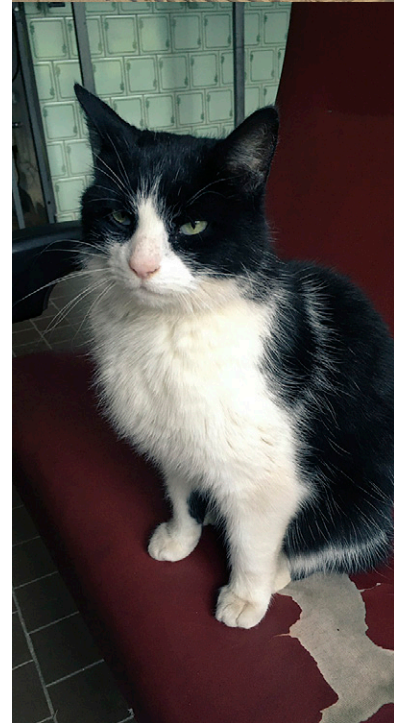
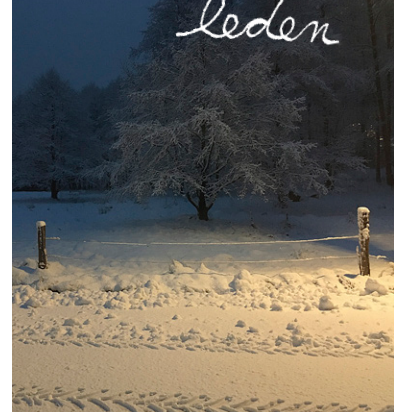

KONEČNĚ RÁJ NA ZEMI

Tuhle zimu je zase spousta sněhu. Pořídili jsme si běžky. Dřevem je zarovnaná celá nová terasa. Ke stavbě ateliérů se přidal místní stavitel Miroslav Šafus a jeho lidé. Blíže jsme se seznámili minulý rok na našem Perlíno festivalu. Část prací provádí bezplatně jako dar a to ostatní s odloženou splatností. V naší situaci kdy nadále trvají covidová opatření je to obrovská pomoc. Konstrukce zápaních ateliérů jsou již hotové a obložené dřevem. V únoru je začínáme natírat.

V tiskárně dokončujeme dřevěné a železné police skladu knih a papíru. Počítače grafického studia a předtiskové přípravy

leden

jsou již na místě a zakryté fólií. Už se na nich ale pracuje. Především skenujeme ilustrace do nových knih. Zaučuje se tu Matěj Záhorský a Denisa Doležalová. Na sezení u počítače je v přízemí továrny ještě stále dost zima. Teplota se tu pohybuje mezi pěti a deseti stupni. S nohama podloženýma dřevem, horkým čajem a v teplém oblečení se to dá několik hodin vydržet.

V březnu začíná truhlář Jiří Tuček v ateliérech pokládat druhou, finální vrstvu dřevěných podlah. Dohromady nás čeká moření a natírání sedmi set metrů prken. Pár set metrů jsme si natřeli předem ještě nepoložených ale teď už nestíháme držet krok

s pokládkou a můžeme podlahy houbou na tyči.

Náš věčně opilý instalatér Milan Štika obkládá koupelny dlaždičkami, které jsme pořídili bez přeprodejce přímo od keramičky ze Španělska a nechali si rovnou přivést několik palet pro celou továrnu. Štikovi to jde skvěle, jen ho občas musíme v mrákotách vyvléct ven a poslední řadu rychle odsekat. Druhý den ráno to jde zase dobře až do odpoledne kdy musíme vystihnout ten správný moment a tak pořád dokola dokud nepropojí křížem cirkulaci horké vody a všude teče vlažná. Škody odstraňuje Miroslav Budíček a nastupuje nový spolehlivý řemeslník a

kolega Miroslav Vlach. Usazujeme vanu, umyvadla a toalety v přízemí a prvním patře.

Dobrovolníci pokračují ve vykopávání strojovny mlýna a v dubnu se Miroslav Faflák s hydrou opět pouští do vyhrabávání mlýnského kola a šachty. S Miroslavem Steckerem a Jan Zhánělem podpíráme strop narušený strop mlýny ocelovými sloupy a zesilujeme nosné zdi. Natíráme poslední okna do ateliérů a dřevěné sloupy v galerii.

V květnu se koná druhý KhaaKhaa Pride. Trochu to zní jako smutné vrání krákrá a svět kolem nás funguje kvůli covidu jen napůl. Málokdo se v omezeních a opatřeních

ještě vyzná. Z přípravy knih a jejich distribuce se stala kovbojka na hranici pašeráctví a se zahraničními autory se setkáváme tajně na různých místech po světě nebo při fingo-vaných přestupech na vlaky na nádraží. Pride se ale povedl. Program pro děti vedl fotograf František Nikl a naučil všechny jak si sestavit a jak pracovat s kamerou obskurnou. Po odpoledním fotografování v okolí Perly a v průvodu ještě společně uspořádali výstavu. Na závěr pride byla hudba a tanec. Všechny účastníky jsme pak na noc nacpali do bílého domu nad kavárnou, protože jim při spaní s předepsanými rozestupy v továrně byla velká zima a jestli pak proto neumřeli na covid

tak snad žijí dodnes.

Hned v červnu následovala výstava kresebných tisků, pomalovaných krámů a muralu vytvořeného přímo v naší galerii. Vladimírův přístup je v našich podmínkách až příliš profesionální ale snažili jsme se ho podpořit jak to bylo možné a on podpořil nás.

Koncem června vybavujeme již hotové obytné ateliéry darovaným nábytkem. V jedné věci jsme ale fundamentalisté a nakoupili jsme na postele kvalitní futony. Truhlář Jiří Tuček dokončil se sklenářem Krzákem a Fridrichem krásné vstupní stěny koupelen a toalet s rastrovanými výplněmi. Stále musíme připomín-

nat, že tyhle interiérové prvky pro nás vymýšlí Gabriela Náhlíková, která je s námi už od dob první Perly.

Naše zahrada tenhle rok vypadá trochu jako botanická a většina stromů i keřů zimu přežila. S čerstvou zeleninou tohle léto zase zdokonalujeme jídelniček v kavárně. Zdokonalujeme se v rizotech, indických receptech, máme skvělý humus, polévky, cheescaky a experimentujeme s baklavou i burkem. Stálým členem týmu se stává Ema Kaštánková z Krásné Lípy.

V červenci otevíráme velkou výstavu maleb a kreseb slovenské umělkyně Lucie Dovičákové. Několik desítek velkých prací její soukromé

apokalypsy se nám rozprostřelo nejen v galerii ale i na velkém schodišti a v předsíni ateliérů. Z manitoua před vernisáží poprvé Sylva s Lucií zavěsily na starou elektrickou konzoli prapor výstavy. Výstava dohání některé návštěvníky k pláči i zlosti. To znamená, že je to hodně dobrá výstava. V srpnu přijíždí Jezdec na neosedlaném kanci a uspořádá koncert pro gongy a rockový orchestr a výkřiky.

Koncem prázdnin je na starém prosklení to-
várný vidět spolupráce
s panem Jaroslavem
Šváchou z Novobor-
ského sklářství TGK.
Po domluvě jsme od
něj výhodně odkoupili
zbytky barevného tabul-
kového skla vyráběného

experimentálně na
přelomu osmdesátých
a devadesátých let
pro vitráže. V předsíni
se objevuje nábytek
z počátku dvacátého
století, který zachránil
Pavel Brabec z nedaleké
nemocnice před spále-
ním. Teď už je opravený
a dostal neobyčejnou
tyrkysovou pastelovou
barvu. Začínáme
pokládat druhou vrstvu
podlahy v galerii.

Léto u nás už zase
uzavíráme festivalem
nahých forem. Tentokrát
opět žijí umělci z celého
světa. Do něj se často
zapojuje publikum
rok zavřené doma
v izolaci i obsluha
kavárny. V září konečné
dorazila z tiskárny kniha
Absolute Mixture, velká
akademická obrazová
publikace o úloze

hována v dějinách umění známého anglického historika umění Mathe-wa Bowna. Její vydání se díky covidu protáhlo téměř o dva roky.

V podkroví nad ka-várnou vzniká historická a literární knihovna se sbírkou tištěných perio-dik a komiksů. Lze v ní i pořádat projekce nebo poslechová setkání pro menší skupiny.

Na podzim už jsou všechny ateliéry kompletně vybavené. Montujeme poslední zásuvky a světla na chodbách. V západních ateliérech teče voda.

V prosinci konečně nákladák přiváže mohutný kotel na dřevo od Agromechaniky. Skládáme ho už na

pořádnou závěj sněhu. Než ho propojíme s šesti větvemi topení tak už bude asi po zimě.

Tento rok jsme po několikaleťatém prokazování nesmyslnosti stavby parkoviště na protilehlé mokřadové louce definitivně prohráli právní bitvu o stavební povolení. Se spřáteleným advokátem Zbyňkem Pražákem, který nám s formulováním argumentů neúnavně pomáhal, ještě podáváme podáváme žalobu. Ta ale nemá odkladný účinek a víme, že město začne okamžitě stavět. Je to smutná věc.

Podařilo se nám udělat hodně práce ale zároveň jsme kvůli tragickému propadu příjmů způsobeném

prosinec

covidem museli odložit splácení půjčky na rekonstrukci. Jak moc to zatíží naši budoucnost zatím netušíme. V říjnu jsme se rozhodli pro veřejnou sbírku a tak občasné příspěvky přes portál Darujme nebo dary přímo na účet umožňují pokračovat v práci. Díváme se na jména dárců a většinu z nich známe a víme, že jsou to vzácné dary z odříkání vlastního luxusu.

Je důležité opět napsat, že tenhle rok jsme zase přežili hlavně díky péči Sylvie Hampalové, Alex Macháčové a podpoře našich přátel.

Hospodaření 2021
PERLA z.s.

Náklady: 264.000,-
Výnosy: 252.000,-
Vlastní zdroje: 1.000,-
Výsledek: -11.000,-

Krátkodobý
majetek: 12.000,-

Předsedkyně spolku
a osoba zodpovědná
za účetnictví:
Sylva Hampalová

Osoba odpovědná
za účetní uzávěrku:
Dagmar Andělová

Členové spolku
v aktivitách 2021:
Sylva Hampalová
Ivan Mečl
Gabriela Náhlíková
František Nikl

Největší
podporovatelé
aktivit spolku PERLA
v roce 2021.

Alex Macháčová
Miroslav Šafus
Miroslav Faflák
Monika Richter
Miroslav Noe
Vladimír 518

Spolupracovali:
Lenka Klodová
Ema Kaštánková
Lucie Dovičáková
Jiří Tuček
Jan Zháněl
Pavel Brabec

Khaa 37/6 Krásná Lípa 40747